

— ve druhém období se úrok ve výši dvojnásobku základní sazby centrální banky — použitelný podle právního řádu dotčeného státu navíc v případě prodlení — vyplácí pouze za pozdní vyplacení základního úroku z prodlení za první období?

- 3) Má být článek 183 směrnice o DPH vykládán v tom smyslu, že zásada rovnocennosti vylučuje praxi členského státu, podle které z nevrácené DPH vyplatí Úřad úrok odpovídající základní sazbě centrální banky, pouze pokud bylo porušeno unijní právo, zatímco vyplatí úrok odpovídající dvojnásobku základní sazby centrální banky, pokud došlo k porušení vnitrostátního práva?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko)
dne 17. ledna 2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S. A. v. FOGASA, José David Sánchez Iglesias
a Incatema, S. L.**

(Věc C-29/18)

(2018/C 142/32)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Cobra Servicios Auxiliares, S. A.

Žalobce a další účastníci řízení: FOGASA, José David Sánchez Iglesias a Incatema, S. L.

Předběžné otázky

- 1) Je třeba ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, která je přílohou směrnice 1999/70 ⁽¹⁾, vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která na základě téže skutkové okolnosti (ukončení smlouvy mezi zaměstnavatelem a třetím podnikem z vůle posledně zmíněného podniku) stanoví nižší odstupné při ukončení pracovní smlouvy sjednané na určitý úkol na dobu určitou odpovídající trvání uvedené smlouvy mezi dotčenými společnostmi než při ukončení pracovních smluv na dobu neurčitou u srovnatelných zaměstnanců postupem hromadného propuštění odůvodněným výrobními důvody na straně zaměstnavatele, vyplývajícími z ukončení uvedené smlouvy mezi dotčenými společnostmi?
- 2) Je v případě kladné odpovědi třeba zaujmout výklad, že nerovné zacházení v rovině odstupného při ukončení pracovní smlouvy odůvodněném touž skutkovou okolností, i když na základě odlišného zákonného důvodu, mezi srovnatelnými zaměstnanci v pracovním poměru na dobu určitou a zaměstnanci v pracovním poměru na dobu neurčitou představuje jeden z případů diskriminace zakázaných v článku 21 Listiny a je v rozporu se zásadami rovného zacházení a nediskriminace podle článků 20 a 21 Listiny, které patří mezi základní zásady unijního práva?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).